

મારા મન વચન
અને કાયામાં
પ્રભુની સુગંધ
વધુ ને વધુ
અનુભવવા મળે
એવો મનોરથ
રાખવો.

અનીતિ કે
અપ્રમાણિકતાની
આચરણા કરતાં
પણ અનીતિ કે
અપ્રમાણિકતા
પ્રત્યેની શ્રદ્ધા વધુ
ખતરનાક છે.

નીતિ અને
પ્રમાણિકતા એ
ધર્મનું પહેલું
પગથિયું છે.
એ વિના
ધર્મમંદિરે
જવાય શી રીતે?

નીતિશાસ્ત્ર
કહે છે કે
જેના જીવનના
કેન્દ્રમાં પૈસો
હોય તેની
દોસ્તી ક્યારેય
ન કરવી.

આજીવિકા માટે
તો સહુ કોઈએ
વ્યવસાય
કરવો પડે. તે
ઓછામાં ઓછા
પાપવાળો હોવો
જોઈએ.

પાપનો પૈસો
પાપ સૂઝાડે.
નીતિનો
પૈસો પુણ્ય
સૂઝાડે.

અભંગદ્વાર
પાઠશાળા

પૈસો તો
અન્યને સુખી
કરીને
મેળવેલો જ
હોવો
જોઈએ.

અભંગદ્વાર
પાઠશાળા

સજ્જનનું

લક્ષણ

ધનના

ઢગલા

કરવામાં

નથી.

દાન લેનારને
લેવાનો બોજ
ન લાગે અને
દેનારને આપ્યાની
હળવાશ
અનુભવાય તે
દાનનું મહત્ત્વ છે.

ધર્મ એ
આત્માની પાસે
પહોંચવાનો રાહ
છે, તેને
અર્થ-કામની
છાયામાંથી પણ
અલિપ્ત રાખવો
હિતાવહ છે.

અભંગદ્વાર
પાઠશાળા

ધર્મક્રિયાઓ
શુદ્ધ-સાત્વિક
અને નિરાપદ
બનવી જોઈએ.
ધન અને
ધનવાનોને
અપાતા મહત્ત્વને
કારણે આ
અશક્ય બને છે.

જીવ માત્રને સાચી
શાંતિ, અભય અને
આનંદનું પ્રદાન
કરનાર ધર્મને એના
મૂળ સ્વરૂપમાં
જાળવી રાખવો તે
આપણી અનિવાર્ય
ફરજ છે.

જીવનમાં
નીતિનો પાયો
હશે તો જ
જીવન-
મંદિરના
ધર્મનો કળશ
ચળકતો રહેશે.

